

مطالعه مقدماتی آلودگی‌های قارچی در زخم‌های دهانی گربه‌های ارجاعی

به کلینیک دانشکده ی دامپزشکی مشهد

حدیث بی‌رنج^{1*}، سمانه عیدی²، حمیده سالاری صدیق³

1. دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

2. دانشیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

3. استادیار گروه علوم درمانگاهی - بهداشت و پیشگیری بیماری‌های دامی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه فردوسی مشهد

پست الکترونیک: bjhadis2000@gmail.com

غشای مخاطی دهان به عنوان شاخصی کلیدی در ارزیابی سلامت عمومی شناخته می‌شود. ضایعات دهانی (OML) نه تنها نشان‌دهنده بیماری‌های موضعی هستند، بلکه می‌توانند تظاهراتی از اختلالات سیستمیک باشند. در گربه‌ها، این ضایعات اغلب در مراحل پیشرفته تشخیص داده می‌شوند و با علائمی مانند بوی بد دهان، بی‌اشتهایی و خونریزی همراه هستند. هدف این مطالعه، بررسی وجود آلودگی قارچی در زخم‌های دهانی گربه‌ها و مقایسه آن با گروه کنترل است. ۱۵ گربه مبتلا به زخم دهانی (۱۰ ولگرد، ۵ خانگی) و ۱۵ گربه سالم (۱ ولگرد، ۱۴ خانگی) ارجاعی به کلینیک تخصصی دانشکده دامپزشکی مشهد مورد بررسی قرار گرفتند. پس از تمیز کردن زخم دهان، نمونه‌ها را با سواب استریل جمع‌آوری و داخل لوله‌های حاوی نرمال سالین به آزمایشگاه قارچ‌شناسی دانشکده دامپزشکی منتقل شدند. نمونه‌ها در محیط سابرو دکستروز آگار حاوی کلرامفنیکل کشت داده شدند. از گروه سالم در ۶ قلابه گربه (40٪) ۵ قارچ مخمری و ۱ فوزاریوم شناسایی شد و از گروه بیمار در 7 قلابه گربه (46٪) ۶ قارچ مخمری و ۱ اولوکلا دیوم مشاهده گردید. این مطالعه آلودگی قارچی در زخم‌های دهانی گربه‌ها را تأیید می‌کند و شناسایی گونه‌های قارچی در گروه بیمار می‌تواند به تدوین پروتکل‌های درمانی هدفمند در دامپزشکی کمک کند.

کلمات کلیدی: گربه، زخم دهانی، آلودگی قارچی